

[**Ragnild Andersen.**]

vil jeg gerne dertil føje, at det er en højst mangelfuld hædersgave, når en mand skal leve og forsørge kone og børn med dette beløb.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udskydelse af revision af visse bestemmelser i lov om offentlig forsorg (offentlig støtte til institutioner for børneforsorg).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1265, fremsættelsen i tidenden sp. 2304).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Sofie Pedersen: Det foreliggende lovforslag går ud på, at man skal udskyde revisionen af visse bestemmelser i lov om offentlig forsorg vedrørende offentlig støtte til institutioner for børneforsorg til folketingsåret 1957—58 med den begrundelse, at man til den tid må forvente, at det af socialministeriet den 15. oktober 1953 nedsatte udvalg om børneforsorgens administration m. v. har tilendebragt sit arbejde eller sin overvejelser, om jeg så må sige, således at man på grundlag af dette arbejde kan tage en samlet revision af hele børneforsorgslovgivningen op til drøftelse.

Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Foged: Børneforsorgens område har stor interesse udover landet, og der bliver gang på gang i pressen og på møder givet udtryk for en vis skepsis med hensyn til børneforsorgens administration, begrundet eller ubegrundet, det skal jeg ikke tage op til diskussion. Men det er mit ønske, at der, selvom der nu foreslås en udskydelse af revisionen, dog til næste år i det mindste må foreligge et fyldestgørende materiale, en ordentlig plan over, hvordan problemet skal gribes an fremover, for at eventuel

kritik kan forstumme. Det er hele sagen bedst tjent med, og vi er her i folketingset også bedst tjent med at få en ordning hurtigst muligt.

Gottschalck-Hansen: Selvom man i almindelighed helst må respektere de terminer, der er fastsat i en lov med hensyn til revision, kan jeg dog i det foreliggende tilfælde anbefale, at man tiltræder lovforslaget.

A. C. Normann: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Svend Jørgensen, er forhindret i at være tilstede, skal jeg udtale, at også det radikale venstre kan tiltræde en udskydelse af revisionen af de nævnte bestemmelser til folketingsåret 1957—58. Men forudsætningen herfor er, som der er peget på, at det udvalg, som blev nedsat i efteråret 1953 vedrørende børneforsorgens administration, kan afslutte sit arbejde så tidligt, at dets resultater kan indgå i forhandlingerne til den tid.

Der er også en anden ting, der taler for en udskydelse af revisionen, nemlig at den midlertidige lov om adgang til domstolsprøvelse af beslutninger om inddragelse under børneforsorg skal til revision i folketingsåret 1957—58, og at det vil være naturligt, at de to lovforslag fremtidigt følges ad.

Vi kan altså tilslutte os lovforslaget.

Petra Petersen: Mit parti finder ikke, at de grunde, den højtærede socialminister har givet for en udskydelse af revisionen af de bestemmelser i forsorgsloven, der omhandler offentlig støtte til børneforsorgsinstitutioner, er så vigtige, at man bør udskyde revisionen til samlingen 1957—58. Vi synes absolut, man bør overholde den termin, der er fastsat; den var i og for sig lang nok. Da vi i 1951 behandlede tilskudet fra det offentlige til børneforsorgen, gjorde mit parti gældende, at det offentliges tilskud var for lille, og vi stillede et ændringsforslag, idet vi mente, at det offentlige absolut burde give et større tilskud. I de fem år, der er gået siden, har vi ikke ændret denne opfattelse.

Jeg synes i det hele taget, at man fra det offentliges side tager noget lempeligt